ORĘDOWNIK POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Abonament:
kwartalnie: w ekspedycji . . . . 180.00 mk.
» na poczcie . . . . 189.00 mk.
numer pojedyńczy . . . . 10.00 mk.

Dział urzędowy = nieurzędowy

Koźmin, sobota dnia 11-go marca 1922 r.

Ogłoszenia:
wiersz nonparelowy lub miejsce jego . . . . . . 5.00 mk.
wiersz reklamowy w dziale nieurzędowym . . . . 10.00 mk.
Dla ogłaszających z poza powiatu 50 % więcej

Nr. 20 | **Za redakcję:** Dział urzędowy: Starostwo; nieurzędowy: E. Kraszewski w Koźminie. Wychodzi 2 razy tyg. Ogłoszenia przyjmuje sie do wtorku i piątku godz. 9 przedpoł. | **Druk:** ZAKŁAD GRAFICZNY EDWARDA KRASZEWSKIEGO w KOŹMINIE. Nakład własnej księgarni. Telefon 34. Adres telegraficzny: Orędownik Koźmin | **Rok 35**

Wrazie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków lub tym podobnych nieprzewidzianych okoliczności wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów lub doodszkodowania.

Dział urzędowy

Nr. 114. **Dotyczy wydawania paszportów zagranicznych i udzielania wiz na wyjazd zagranicę Polski oraz udzielania wiz obcokrajowcom zamieszkałym w Polsce i obcokrajowcom przybyłym na czas przejściowy do Polski.**

Powołując się na obwieszczenie moje z dnia 28 lutego 1922 r. Nr. dz. 1138/22 St. „Orędownik", rok 1922 r. nr. 18, pozycja 100 w przedmiocie przelania czynności w sprawach paszportowych i wiz od 11. marca b. r. na Starostwo — podaję niniejszem do publicznej wiadomości — co następuje:

I. Osoby (obywatele Państwa Polskiego) mające zamiar uzyskać paszport w celu wyjazdu na czas przejściowy poza granicę Polski winny wnieść podania (wniosek) do kompotentnej władzy policyjnej (Komisarjatu Obwodowego wzgl. Urzędu Policyjnego). Formularze do tychże podań otrzymać można u odnośnych władz policyjnych za osobną opłatą.

II. Po wypełnieniu podania (wniosku) winien wnioskodawca wraz z dwoma poręczycielami (obywatelami Państwa Polskiego) udać się na Komisarjat Obwodowy względnie Urząd policyjny, gdzie wniosek przez wnioskodawcę i poręczycieli podpisany być musi.

III. Do podania o paszport zagraniczny należy dołączyć:
1. wniosek pisemny określający dokładnie cel i powód wyjazdu zagranicę
2. 2 równe fotografje
3. wykaz osobisty
4. dokument urodzenia względnie chrztu lub metryke slubu z datą urodzenia
5. świadectwo moralności wystawione przez władzę policyjną
6. poświadczenie władzy policyjnej, że przeciwko wyjazdowi żadnych przeszkód niema
7. poświadczenie na zapłacone do dnia wyjazdu wszelkie podatki i składki
8. osoby we wieku poborowym poświadczenie władzy wojskowej (P. K. U.)
9. Urzędnicy pozwolenie władz zwierzchnich.

IV. Władze policyjne przesyłają wnioski o wyjazd zagranicę zbiorowo Starostwu (raz w tygodniu) z odpowiedniem zestawieniem. We wypadkach nagłęcych, jak świerci, udania się do lekarzy specjalistów i t. d. wystawiają poświadczenie naglące i wysyłają patenta z temi papierami i wnioskiem o paszport na starostwo, pokój nr. 3.

V. Paszport wystawiony na 6 miesięcy uprawnia do podróży zagranicę w tym czasie bez ograniczenia ilości razy.

VI. Poza pierwszym wyjazdem musi jednakże właściciel paszportu przed każdym następnym uzyskać na każdorazowy wyjazd osobne zezwolenie (wizę) Starostwa.

W tym celu winien petent przedłożyć na Starostwie, pokój nr. 3 paszport zagraniczny oraz dokumenty wymienione powyżej pod punktem III. 1, 6, 7, 8 i 9, na mocy których otrzyma wizę na wyjazd.

VII. Opłaty za paszporty i wizę wynoszą obecnie:
a) za paszporty nowe wystawione jak również za przedłużenie paszportu na dalsze 6 miesięcy . . . . mk. 600,—
b) za wizy na ponowny wyjazd za granicę mk 200,—

Opłaty te uiszcza petent przy odbiorze paszportu względnie wizy na Starostwie, pokój nr, 3, także w razie zrezygnowania w międzyczasie z paszportu o ile tenże był jusz wystawiony.

VIII. Starostwo wizuje także paszporty obcokrajowców, którzy na czas przejściowy przybyli do Polski (powiatu Koźmińskiego), czyli udziela wiz powrotnych — o ile obcokrajowcy nie posiadają już wizy powrotnej przedstawicielstwa polskiego zagranicą.

Opłatę za wizy powrotne w paszportach obcokrajowców pobiera się 200,— mk.

IX. Starostwo udziela także wiz na wyjazd za granicę na czas przejściowy obcokrajowców zamieszkałych w Polsce (powiecie Koźmińskim) za opłatą 200 mk. Na życzenie petenta udziela Starostwo równocześnie wizy powrotnej za opłatą dalszych 200 mk.

W tym celu winni obcokrajowcy zamieszkali w powiecie Koźmińskim przedłożyć Starostwu, pokój nr. 3, paszport zagraniczny oraz dokumenty wymienione powyżej pod III. 1, 3, 5, 6, i 7, na mocy których wizę otrzymają.

X. Zwracam uwagę na to, że paszporty na wyjazd zagranicę muszą być wizowane przez przedstawicielstwo w Polsce tego kraju, do którego odnośna osoba zamierza wyjechać oraz zaopatrzone być muszą we wizy wszystkich tych krajów, przez które podróż się odbywa.

XI. Oficyalne przejścia graniczne w stronę Niemiec są:

Zbąszyń i Miasteczko, w stronę Śląska Kępno, które to miejscowości co do przejścia granicy w paszporcie się zaznacza.

Wyjątkowo (w razie choroby, słabości i t. p.) udziela Starostwo osobnego zezwolenia we formie przepustki na przekroczenie granicy w innem miejscu przepustkowem za osobnem poświadczeniem.

Przepustki te są ważne tylko za okazaniem paszportu z wizą. Opłata za te przepustki wynosi mk. 200,—

XII. Niniejsze przepisy obowiązują od dnia 11 marca b. r i z tym dniem tracą ważność przepisy moje z dnia 14. lutego 1920 r. L. dz. 506/22 St. „Orędownik", rok 1921, nr. 15. pozycja 104.

Pazatem obowiązuję rozporządzenie Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 7. maja 1921 r. dotyczące przepisów paszportowych (Dz. U. Min. b. dz. pr. nr. 19, strona 275, rok 1921) ogłoszone w „Orędowniku" rok 1921, 47, pozycja 333. — L. dz. 1472/22 St. —

Koźmin, dnia 7. marca 1922 r.

Starosta.
Czarnecki.

Nr. 115. **Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 1. lutego 1922 roku o zniesieniu biektórych ograniczeń gospodarki mięsem w byłej dzielnicy pruskiej.**

Na podstawie art. 6. ustawy z dnia 1. sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. Nr. 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się art 6. rozporządęznia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 25. maja 1920 r. w przedmiocie gospodarki mięsnej (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. Nr. 29. poz. 254), oraz art. 4. rozporządzenia dodatkowego r dnia 2. lipca 1920 r. (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. Nr. 38. poz. 345) do rozporządzenia z dnia 25. maja 1920 (Dz. Urz. Nr. 29, str. 599) w przedmiocie gospodarki mięsnej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej
(—) Wybicki.

Powyższe rozporządzenie podaję do publicznej wiadomości z powołaniem się na obwieszczenie moje z dnia 15. listopada 1921. — Nr. dz. 512421 St. — „Orędownik" nr. 95, poz. 594. rok 1921, które wyżej wymienione artykuły 6-ty i 4-ty zawiera.

Uchylone powyższem rozporządzeniem artykuły zakazywały zabijanie:

6-ty: cieląt rodzaju żeńskiego, jałowic do 3 lat włącznie, krów i jałowic cielnych, krów dojnych, cieląt rodzaju męskiego wagi 90 do 190 kg. o ile posiadały zęby cielęce, macior prośnych, zdolnych do rozpłodu obwiec — maciorek — i kóz oraz jagniąt i koźląt obu płci aż do 6 miesięcy.

4-ty: zmieniał artykuł 6-ty o tyle, że zakazywał zabijanie cieląt i młodocianego bydła rogatego płci męskiej wagi 60 do 275 kg., nadto zabijania prosiąt wagi do 60 kg. — Nr. dz. 1507/22 St. —

Koźmin, dnia 4. marca 1922 r.

Starosta, Czarnecki.

Nr. 116. Poniższy rodzkład ponownego legalizowania miar i wag na rok 1922 podaję do publicznej wiadomości w ślad za mojem obwieszczeniem z dnia 22. grudnia 1921 r. „Orędownik" nr. 1 pozycja 2.

I. Borek.
lokal p. Marczewskiego,
od 23. 8. 1922. do 1. 9. 1922.

Gminy i obszary dworskie, z których interesowani są zobowiązani dostawić posiadane przyrządy wiernicze do miejsca ponownego wzorcowania:

Borek, Karolew i Trzecianów, Skokówko, Bruczków, Bruczków dwór, Leonowo, Skoków, Trzecianów gmina.

II. Pogorzela.
lokal p. Przybylskiego.
od 13. 10. 1922. do 15. 11. 1922.

Gminy i obszary dworskie, z których interesowani są zobowiązani dostawić posiadane przyrządy wiernicze do miejsca ponownego wzorcowania:

Pegorzela, Pogorzela dwór, Elżbietków, Gumienice, Głuchówek, Głuchów, Łukaszew dwór, Małgów, Małgów dwór, Góreczki dwór, Wyrębin, Pogorzałki Małe, Pogorzałki Wielkie, Kaczagórka, Kaczagórka dwór, Bułaków, Bułaków dwór, Kromolice, Kromolice dwór, Wziąchów, Wziąchów dwór, Paradów, Targoszyce, Marjanowo, Wilanów, Fijałów, Łagiewniki, Łagiewniki dwór, Ochla, Ochla dwór, Zalesie Małe, Zalesie Wielkie, Zalesie dwór, Sroki, Górka, Górka dwór, Starkówiec, Starkówiec dwór, Berdychów, Szelejew, Szelejew dwór, Stefanów (folw.), Józefowo, Antonin, Strzelejewo, Pogorzelskie Bielawy, Głoginin, Maksymiljanów, Zimnawoda dwór, Bolesławowo, Siedmiorogowo dwór, Walerjanów, Celestynów, Siedmiorogowo gmina, Cielmice.

III. Koźmin.
sala p. Kwiatkowskiej.
od 4. 9. 1922. do 20. 10. 1922.

Gminy i obszary dworskie, z których interesowani są zobowiązani dostawić posiadane przyrządy wiernicze do miejsca ponownego wzorcowania:

Koźmin miasto, Obra Nowa, Obra Stara, Orla, Orla dwór, Staniewo, Staniewo dwór, Lipówiec, Psiepole dwór, Dębiogóra, Czarnysad, Walków, Obra dwór, Borzęcice, Sapieżyn, Polskie Olędry, Trzebin, Cegielnia, Borzęcickie dwór, Gałązki, Gałązki dwór, Mokronos, Mokronos dwór, Wrotków, Wrotków dwór, Serafinów, Skałów dwór, Kaniewo, Gościejewo, Gościejewo dwór, Suśnia, Wronów, Unisław, Wielowieś, Wielowieś dwór, Biały dwór.

IV. Kuklinów.
lokal p. St. Swobody.
od 23. 10. 1922. do 31. 10. 1922.

Gminy i obszary dworskie, z których interesowani są zobowiązani dostawić posiadane przyrządy wiernicze do miejsca ponownego wzorcowania:

Kuklinów, Kuklinów dwor, Wyganów, Starygród dwór, Rzemichów, Rzemichów dwór, Dzierzanów, Dzierzanów dwór, Romanów, Rojewo, Lipówiec dwór.

Poszczególni interesenci z tych gmin nie potrzebują pojedyńczo swych przyrządów mierniczych w odnośnym lotnym Urzędzie przedkładać, lecz mogą je za pomocą posłańców do lotnego Urzędu dostarczyć przyrządy miernicze jak wagi etc. winny być zaopatrzone w nazwisko i miejsce zamieszania odnośnego interesenta za pomocą zawieszenia trwałej kartki z dokładnym adresem, odważniki zaś winny się od każdego interesenta w osobnym worku i t. p. nacieniu znajdować, również z odpowiednim adresem.

Posłaniec musi mieć ze sobą pieniądze na opłacenie opłat wzorcowniczych. — L. dz. 592/22 St. I. —

Koźmin, dnia 3. marca 2922 r.

Starosta.
w z. Andrzejczak.
Starszy Sekretarz powiatowy.

Nr. 117. **Zaoranie dróg i zasypanie rowów przy drogach publicznych.**

W wielu wypadkach zaorali lub skopali posiedziciele gruntów część drogi publicznej lub skarpów rowów podczas uprawy swej roli lub wyrzucania rowów. Drogi i rowy nie mają przeto wyznaczonej szerokości i głębokości koniecznych dla swych celów. Częstokroć powstają też stąd nawet po wielu latach spory, które spowodują dalsze następstwa. Przekroczenia powyższe podlegają podług § 370 nr. 1 kodeksu karnego karze do 150 mk. lub odpowiedniemu aresztowi. Także zasypanie rowów pobocznych przy drogach publicznych dla zrobienia przejazdu jest karalne.

Posterunkowi Policji Państwowej winni mi o powyższych wykroczeniach natychmiast donieść. Urzędy

dworskie przeto wzywam, aby wszystkie miejsca które zostały zasypane dla przejazdu natychmiast nakazali przekopać i ziemię rozrzucić. Gdyby tego nie uczyniono będą prace te wykonane na koszt obowiązanych do tego.

Panowie Komisarze obwodowi i Burmistrzowie zechcą w tym celu dalsze zarządzenia poczynić.

— L. dz. 201/22 W. P. —

Koźmin, dnia 2. marca 1922 r.

Starosta
Czarnecki.

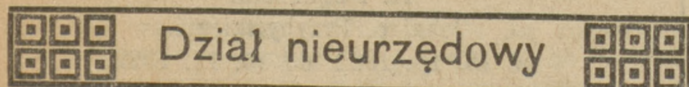
Nr. 118. **Naprawianie dróg i mostów.**

Powołując się na rozporządzenie z dnia 14. marca 1901 r. ogłoszone w numerze 13. Orędownika powiatowym wzywam gminy, dwory i posiedzicieli gruntów w powiecie, obowiązanych do utrzymania dróg, aby potrzebne reperacje dróg, czyszczenie rowów i obsadzenie dróg publicznych drzewkami o ile możności zaraz podjęli i starali się o to, by pracę tę aż do 15. kwiernia r. b. były zupełnie ukończone.

Panów Komisarzy obwodowych i Burmistrów w powiecie proszę, aby prawidłowe wykonanie reperacji dróg w porozumieniu z posterunkami Policji Państwowej troskliwie popilnowali i mi do 20. kwietnia b. r. donieśli, czy wyżej wymienione prace zostały wykonane i które jeszcze zalegają. — Nz. dz. 200/22 W. P. —

Koźmin, dnia 2. marca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Czarnecki.

Wiadomości miejscowe

Koźmin. Z Rady Miejskiej. Dnia 23-go lutego wieczorem o godzinie 6-tej zebrała się po raz pierwszy nowa Rada Miejska. P. burmistrz Nowakowski wprowadził nowych pp. Radnych w urząd przez podanie ręki, zdając pozatem przewodnictwo zebrania na najstarszego z radnych p. Borowskiemu. Radny p. Wagner wniósł wniosek u unieważnienie wyborów, twierdząc że takowe nie odbyły się legalnie. Przeciwwniosek radnego p. Dr. Synoradzkiego był, aby wybory uznać za ważne, powody do unieważnienia uważał za zbyt błahe, a cała wina nieprawności wyborów spada na komisję wyborczą. Wniosek ten przeszedł 7 przeciw 5 głosów. Jako przewodniczącego Rady Miejskiej wybrano także 7 przeciw 5 głosami pana Dr. Synoradzkiego, który wybór przyjął. Po dłuższej dyskusji wybrano 3 delegatów do sejmiku powiatowego i to p. Dr. Synoradzkiego, p. burmistrza Nowakowskiego i p. Rybakowskiego. Obrani wybór przyjęli. Około godz. 11-tej przewodniczący zebranie solwował.

— Dnia 9 marca wiecz. o godz. 6-tej zagaił przewodniczący p. Dr. Synoradzki drugie posiedzenie Rady Miejskiej, podając na wstępie do wiadomości, że termin w sądzie administracyjnem w sprawie skargi N. P. R. przeciw uchwale starej Rady Miejskiej o unieważnienie wyborów odbędzie się wkrótce, lecz ponieważ przewodniczący N. P. R. radny p. Jacek oświadczył że skarga została cofnięta, dlatego że nowa Rada Miejska została wprowadzona więc polecono p. Burmistrzowi porozumieć się telefonicznie z Sądem Administracyjnem. Pozatem wybrano delegata do wyboru członka do Zakładu Ubezpieczeń od wypadków w Rolnictwie i to radnego p. Borowskiego przez aklamację. Uchwalono udzielić pokwitowanie poszczególnem kasom miejskim jak Miejskiej Kasie Oszczędności kasie dopozytalnej, Straży Ogniowej, Gazowni Miejskiej Szkoły wyższej, Rzeźni Miejskiej i kasy zamiatania ulic. Pozatem uchwalono podwyższyć zapłatę zamiataczom ulic z 2000,— mk. na 6000,— mk. miesięcznie bez potrącenia składki dla kasy Chorych i znaczków inwalidowych, zaś odciągnąć im tylko te dni, które nie pracują bez uniewinnienia. Oprócz tego mają być przyjęci jeszcze dwóch, razem więc będzie sześć zamiataczy ulic. Pan Otworowski został na etat przyjęty jako kontroler Kasy Miejskiej. Do komisji budżetowej wybrano pp. radnych Wujka, Dr. Synoradzkiego, Wagnera i Wyrzykowskiego. W sprawie zatwierdzenia członków Magistratu interpelował radny p. Wujek, poruszając zarazem artykuły w Orędowniku nr. 5 i 7 w sprawie węglowej. Wywiązała się bardzo ożywiona dyskusja, a ponieważ obecni członkowie Magistratu nie umieli się dostatecznie uniewinnić, a członek Magistratu p. Paryzek zakomunikował że redakcję Orędownika zaskarżono za obelgę, wyrażając zarazem nadzieję, że autor artykułu węglowego będzie czy prawda lub nie skarany za obrazę, stawili pp. radni Grobelny i Wujek wniosek wyrażenia członkom Magistratu votum niezaufania aż do rozstrzygnięcia sądowego. W toku dyskusji wywiązała się też mała osobista szermierka ustna między radnym p. Jackiem a członkiem magistrackim p. Kaczmarkiem o różne tam worki lub miechy. Ponieważ w sprawie węglowej do końca przyjść nie było można przerwał przewodniczący zebranie na 5 minut, po ponownem rozpoczęciu obrad oświadczył p. burmistrz Nowakowski w imieniu Magistratu że postępowanie członków Magistratu było prawne i że dlatego do żadnej winy się nie poczuwają. Na to radny p. Wujek swój wniosek cofnął a podał nowy w którym Rada Miejska wyraża swe źdźiwienie i przechodzi do porządku dziennego. Wniosek przyjęto. Radny p. Śmigielski stawia wniosek o zmianę daty płacenia dzierżawy za parcele miejskie, który też po dłuższej dyskusji przyjęto. W sprawie bezrobocia interpelował radny p. Wujek Magistrat o prace doraźne ale dla miasta potrzebne jak szlamowanie pump itd. Pan Burmistrz proponuje wybór komisji dwuch członków, i tych przydzielić do komisji budowlanej. Wybrano radnych pp. Smigielskiego i Borowskiego. Po bardzo rozwlekłej dalszej dyskusji uchwalono przedstawić projekt do sejmiku powiatowego w sprawie budowy szosy. O godzinie 11-tej zamknął przewodniczący zebranie. E. K.

Pożyczka polska we Francji.

Paryż, 7. III. (A. W.) Minister pełnomocny Rzeczypospolitej Polskiej Zamoyski i poseł Radziszewski zostali w poniedziałek na specjalnej audencji u prezydenta gabinetu Poincarego, któremu wyłożyli motywy natury gospodarczej i finansowej co do konieczności zaciągnięcia przez rząd polski pożyczki w sumie 1 miljarda franków gwarantowanej przez rząd francuski.

Prezydent Poincare oświadczył, że niezwłocznie zajmie się tą sprawą i zapewnił, że rząd francuski zgodzi się na udzielenie gwarancyj, jeśli francuski minister finansów uzna, że stan obecny rynku umożliwia podobną transakcję. Poincare wysłuchać ma opinji ministra finansów, który ustali najwłaściwszy czas i warunki pożyczki.

Przy tej sposobności Poincare poruszył sprawę przemysłu górnośląskiego. Premjer francuski zauważył, że niemieckie kapitały odgrywają wielką rolę w przemyśle polskiej części G. Śląska, podczas gdy kapitał francuski uczestniczy w przemyśle g. śląskim w bardzo ograniczonym stopniu. Wreszcie p. Poincare wyraził nadzieję, że przesilenie rządu w Polsce w chwili tak poważnej dla całej Europy będzie załatwione w najbliższym czasie i wzajemny stosunek francusko-polski zacieśniać się będzie coraz bardziej. Poseł Radziszewski powrócić ma do Warszawy 8. bm.

Podział własności niemieckiej w Gdańsku.

(Rzp.) W Paryż, 8. marca — Dowiaduję się że podczas ostatniego pobytu w Paryżu Komisji Międzysojuszniczej podziału b mienia niemieckiego w Gdańsku, zapadły na radzie Ambasadorów uchwały, regulujące rozdział własności najnowszych objektów gdańskich. Na podstawie orzeczenia Rady Ambasadorów przypadają Polsce wielkie rezerwoary naftowe położone w t. zw. Marienkohlenlager, dalej wielkie koszary w Nowym Porcie na urządzenie obozu emigracyjnego i reemigracyjnego, dalej odpowiednią ilość budynków dla polskiej Dyrekcji Kolejowej w Gdańsku. Ponadto otrzyma Polska dalszą część planów budowlanych i pewne uprawnienia mieszkaniowe.

Stocznię okrętową przyznano Polsce i Gdańskowi z udziałem kapitałów francusko-angielsko-włoskich.

Dalej przyczyniono na rzecz Polski pewne uzupełnienia co do podziału archiwów.

Wyspę Holm przyznano Radzie Portu, jednakowoż Polska ma otrzymać na wspomnianej wyspie miejsce do wyładowania i magazynowania materjałów wybuchowych i amunicji.

Z Giełdy Gdańskiej.

(Rzp) — Gdańsk, 9 marca. — Na dzisiejszem zebraniu przedpołudniowem giełdy gdańskiej notowano: Marka polska (sprzedaż) 5,87 i pół — (kupno) 5,82 i poł. Przekazy na Warszawę 5,92 i pół — 5,87 i pół.

Dolary 252—250 i pół. Funty szterlingi — 1,000—900. Tendencja stalsza.

Wiadomości pozamiejscowe

Przejazd bez biletu. — Z powodu częstych zażaleń i zachodzących wątpliwości Dyrekcja Kolei Państwowych wyjaśnia, że wedle przepisów przewozowych w razie przepełnienia pewnych klas w pociągach mogą podróżni korzystać z przejazdu w klasie niższej za zwrotem różnicy w drodze reklamacji. W tym celu należy się postarać o odpowiednie poświadczenie na bilecie i bilet ten do reklamacji dołączyć.

W razie korzystania z przejazdu w klasie wyższej należy dopłacić przypadającą wedle taryfy różnicę.

Równocześnie podaje Dyrekcja Kolei Państwowych do ogólnej wiadomości, że z powodu bardzo częstych nadużyć na kolejach, Ministerstwo Kolei Żelaznych w wydaniu nowej taryfy osobowej z dniem 1-go stycznia b. r. zniosła przepis, umożliwiający podróżnym w razie zgłoszenia się u konduktora pociągu lub zawiadowcy stacji nabywanie biletów za dopłatą do normalnej ceny kwoty 80 marek, a pozostawiło tylko postanowienie, że w razie jazdy bez biletu każdy podróżny płaci poczwórną cenę biletu. Wobec tego Dyrekcja Kolei Państwowych zaleca nie spóźniać się do pociągów i nabywać bilety przy kasach w stacji wyjazdu, gdyż zgłoszenia się u konduktora lub zawiadowcy stacji nie wpłynie w żadnym wypadku na zniżenie poczwórnej opłaty normalnej taryfy.

Morderstwo. Nocy przedwczorajszej na szosie pomiędzy Bukiem a Sędzinem, niedaleko Buku dwóch bandytów, uzbrojonych w rewolwery, napadło na Antoniego Sicińskiego z Antonina, powracającego do domu z jednym ze znajomych. Bandyci zażądali wydania pieniędzy. Siciński nie tylko odmówił, lecz nawet stawił energiczny opór. Wtedy bandyci dali kilka strzałów z rewolweru i położyli Sicinskiego trupem na miejcu. Znajomy Sicinakiego, korzystając z wynikłego zamięszania, uratował się ucieczką.

W Pobiedziskach pod Poznaniem uchwaliła Rada Miejska dać przelać w Warszawie pomnik Bismarcka — na pomnik Kościuszki.

Łódź. (Ślub przed rozstrzelaniem). W Łodzi skazany na śmierć bandyta 27-letni Władysław Barczak prosił o pozwolenie na ślub z narzeczoną. Wezwano przeto o północy księdza, a „panna młoda", jako jeszcze nie pełnoletnia uzyskała na ślub pozwolenie rodziców. Przy ceremonji ślubnej asystował prokurator, który też był obecny na egzekucji. Młoda para przebyła z sobą po ślubie 4 godziny, poczem nad ranem nastąpiło rozstrzelanie.

Warszawa. Fałszywy lekarz wojskowy. — Sąd wojskowy rozpatrywał sprawę lekarza-porucznika Kazimierza Misena oskarżonego o to, że w sierpniu 1920 r. na Piaskach pod Lublinem wymusił od pewnej osoby 6.000 mk. Następnie na stacji w Dęblinie pobił dwóch funkcjonarjuszów kolejowych. Przeprowadzenie wskutek tego śledztwo stwierdziło, że ów „lekarz" wojskowy miał dyplom sfałszowany. Sąd skazał go na 3 lata więzienia i wydalenie z wojska.

Tajemnicze znikanie miljonów. — W dniu wczorajszym do Banku Ziemiańskiego (Mazowiecka 13) zgłosił się p. Pfeiffer do swej „safes", celem podjęcia pewnej sumy. Zaledwie otworzył kasetkę oniemiał z przerażenia. W kasetce nie było literalnie ani szeląga, mimo, że ulokował w niej klejnotów i złota na sumę 100 miljonów.

Po oprzytomnieniu p. Pfeiffer wszczął alarm. Cały bank się poruszył. Wezwano natychmiast policję kryminalną. Na miejsce przybył — rzec można — cały urząd śledczy.

W chwili wkroczenia do banku policji przybyła inna z klientek banku mianowicie ks. Woroniecka, która otworzywszy swoją kasetkę również znalazła ją pustą. W kasetce ks. Woronieckiej było klejnotów na sumę 80 miljonów, które znikły.

Teraz dopiero zapanowało ogromne przerażenie. Policja natychmiast wszczęła dochodzenie i podobno już na jakiś ślad natrafiła.

Wieść lotem błyskawicy rozeszła się w sferach bankowych, a na dzień dzisiejszy banki wszystkie spodziewają się odwiedzin swych klientów, którzy z całą pewnością pospieszą zbadać zawartość swoich kasetek, no, bo przecież takich szczęśliwców, jak p. Pfeiffer i ks. Woroniecka może być więcej.

Wykrycie kradzieży na poczekaniu. W dniu onegdajszym w redakcji „Ekonomisty" (Jasna 10) po skończonej pracy o godz. 3 miały wyjść współpracowniczki pisma, Zofja Germanowa, Aniela Walewska i Albina Kamińska na obiad, gdy skonstatowały brak w przedpokoju redakcji swoich trzech futer wartości 550 tys. mk. Na razie sądziły, że ktoś sobie z nich zażartował i futra ukrył. Gdy jednak nigdzie znaleźć futer nie było można i woźny również nie wiedział gdzie futra się podziały, jedna z poszkodowanach zawiadomiła o kradzieży telefonicznie komendanta policii Sikorskiego, który polecił natychmiast zająć się swym podwładnym odszukaniem futer. Poszkodowane z biura nie wychodziły zaś kierownik II. brygady, komisarz Szabrański udał się na ul. Pańską nr. 54 do Jerycha Mińskiego, u którego w szafie podczas rewizji znaleziono wszystkie 3 futra. Aresztowany Miński nie wie skąd futra u niego w szafie się wzięły, mimo to aresztowano go i policja zajęła się odszukaniem złodziejów. Ciekawe jest dla laików kryminalistyki, w jaki sposób p. komisarz zgadł, gdzie te futra mogą się znajdować.

Kościoł św. Piotra w Rzymie, ta największa na świecie świątynia, przy której nasze kościoły wyglądałyby jak kaplice, jest zbudowany na miejscu jednego z dawnych cyrków rzymskich, w których z rozkazów ówczesnych rzymskich cesarzów odbywały się dla zabawiania ludu walki wyuczonych, zręcznych i silnych zapaśników, czyli gladjatorów z wypuszczonemi na nich dzikiemi zwierzętami w czasach prześladowań chrześcijan· sprowadzano do tych cyrków gromady wyznawców Chrystusa Pana i oddawano ich na pożarcie drapieżnym zwierzętom, co było uciechą dla znikczemniałego, zepsutego ludu. Dziś na miejscu jednego z takich cyrków, gdzie lała się krew męczenników wiary, wznosi się wspaniały dom Boży. W świątyni tej jest grób świętego Piotra Apostoła. Przed kościołem jest plac obszerny, a na nim stoi pośrodku wielki obelisk czyli słup, wyciosany z jednego kamienia przez ludzi w Egipcie przed kilku tysiącami lat, a przed dwoma tysiącami lat do Rzymu sprowadzony. Stał on niegdyś w cyrku cesarza rzymskiego, Nerona, w którym wraz z wielu innymi chrześcijanami umęczono świętego Piotra. Na prawo i lewo od obeliska są dwa wielkie wodotryski, a za niemi dwa chodniki, kryte dachem wspartym na słupach kamiennych i wygięte w kabłąk tak że plac otaczają. Obok kościoła, na prawo od niego, jest pałac Ojca św., który się nazywa Watykanem.

Ruch w Towarzystwach

Koźmin. Baczność Powstańcy. Następne zebranie odbędzie się w niedzielę 12 marca 1922 r. popoł. o godz. 5-tej na sali druha Grodzkiego.

O liczny udział prosi Zarząd

Zebranie Czerwonego Krzyza odbędzie się w wtorek o godz. 8-mej wieczorem. O liczny udział prosi Zarząd.

Odciąć, wypełnić i oddać listowemu!

Zamówienie!

Zamawiam niniejszem „Orędownik powiatu Koźmińskiego" na II kwartał 1922 (kwiecień, maj, czerwiec) za 189,— mk.

Podpis ....

Adres ....

Kwit pocztowy

Powyższą sumę zapłacono.

.............................., dnia 192